

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Concepció BARON MORA
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint-i-tres de març del dos mil setze.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, el recurs d'apel·lació formulat contra la sentència dictada en data dos de juliol del dos mil quinze pel l'Hble. Tribunal de Batlles, en la causa núm. 1900004/2014 seguida pel presumpte delictes menor de conducció de vehicle automòbil amb un grau d'alcoholèmia superior a 0'8 g/l de sang i sota l'efecte de consum de drogues o substàncies d'efectes anàlegs, contra A. B. B., nascut el 26 d'abril de 1991, a Santiago, República Dominicana, fill de Guaroa i d'Ambrosia, de nacionalitat espanyola, no resident al Principat, jutjat en rebel·lia processal per no haver comparegut malgrat haver estat degudament citat; sent part apel·lant el Ministeri Fiscal, representat per la Sra. Nadia ALIS CIRERA, i sent part apel·lada

l'esmentat acusat, defensat per la Lletrada Sra. Mireia CANTURRI GISPert; actuant de ponent la Magistrada Sra. Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL, havent designat el Tribunal ponent per la redacció de la sentència al Magistrat Sr. Josep Maria Pijuan Canadell.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS DECLARATS PROVATS EN LA SENTÈNCIA APELADA: que en data 17 d'agost del 2014, vers les 07:00 hores, Agents del Servei de Policia foren requerits en haver-se produït un accident de circulació a l'alçada de l'Av. d'Enclar en direcció de Sant Julià de Lòria; que en veure arribar al lloc de l'accident a la patrulla, A. B. B., conductor del vehicle accidentat marxà corrent, essent interceptat posteriorment a l'interior d'un taxi i traslladat a l'Hospital Nostra Sra. de Meritxell, en manifestar haver-se fet mal als peus durant la seva fugida; que, havent reconegut el processat haver consumit una ratlla de cocaïna i dos combinats amb contingut d'alcohol durant la nit, se li practicà una prova toxicològica i d'etanol en sèrum o plasma, donant un resultat positiu a la cocaïna i metamfetamines, així com de 1,51 grams d'alcohol per litre de sang.

RESULTANT SEGON. La part dispositiva de la sentència apel·lada conté següent pronunciament:

Que hem de condemnar i condemnem a A. B. B., en rebel·lia processal, com autor d'un delictes menor de conducció de vehicle automòbil sota l'efecte de drogues i amb un grau d'alcoholèmia superior a 0'8 g/l de sang, a la pena d'UN (1) MES D'ARREST NOCTURN CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i DOTZE (12) MESOS DE PROHIBICIÓ DE CONDUIR EN TERRITORI ANDORRÀ - essent-li d'abonament el període en què li va ser prohibit conduir preventivament-, així com al pagament de les despeses processals causades.

RESULTANT TERCER. El Ministeri Fiscal interposà recurs d'apel·lació fonamentat en què va formular acusació contra A. B. B. per dos delictes menors continguts de l'article 268.1 del Codi Penal, un de conducció de vehicle automòbil sota la influència de begudes alcohòliques, amb un gramatge d'alcohol a la sang superior a 0'8 gr/l, i l'altre de conducció de vehicle automòbil en un estat del qual es derivi un perill concret per a la vida i la salut de les persones a causa del consum de drogues, quan la sentència del Tribunal de Batlles aprecia una sola acció típica, la conducció sota l'efecte de les drogues o l'alcohol, un sol delicte menor de l'article 268.1 del Codi Penal.

El Ministeri Públic entén que l'acusat hauria vulnerat en diferents modalitats els delictes previstos a l'article 268.1 del Codi Penal, essent el bé jurídic protegit la seguretat del tràfic i de les persones, delictes que consten degudament acreditats en el resultant de fets provats de la sentència, no havent-se sancionat al condemnat A. B. B. de la manera deguda ja que la pena imposada és del tot insuficient, no essent proporcionada en relació amb els fets objecte de condemna així com a les circumstàncies personals i de conducta del condemnat.

Assenyala que la pena imposada pel Tribunal d'Instància és la que, segons la jurisprudència, s'imposa al delictes de conducció de vehicle automòbil sota la influència de begudes alcohòliques amb un gramatge d'alcohol a la sang superior a 0.8 grams d'alcohol per litre de sang, el que equival a no sancionar l'altra acció típica que consta degudament acreditada, la de conduir un vehicle automòbil en un estat del que se'n pugui derivar un perill concret a causa del consum de drogues, doncs el Ministeri Fiscal considera que l'article 268.1 comprèn dos accions típiques, conduir un vehicle automòbil havent consumit drogues i havent produït un perill concret per a les persones, i conduir un vehicle automòbil

amb un grau d'alcoholèmia superior a 0.8 grams d'alcohol per litre de sang.

Per tot l'exposat, el Ministeri Fiscal sol·licita la revocació de la sentència apel·lada en el sentit de què es condemni l'acusat A. B. B. com autor d'un delictes menor de de conducció de vehicle automòbil sota la influència de begudes amb un grau d'alcoholèmia superior a 0'8 g/l de sang, i d'un altre delictes menor de conducció de vehicle automòbil en un estat del qual es derivi un perill concret per a la vida o la salut de les persones a causa del consum de drogues o substàncies d'efectes anàlegs, a les penes d'un mes d'arrest nocturn condicional amb un termini de suspensió de la condemna de 2 anys i 12 mesos de privació del permís de conduir, pel primer delictes, i a la pena d'un mes d'arrest nocturn condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de 2 anys, i a la privació del permís de conduir per un període de 6 mesos, pel segon delictes, així com al pagament de les despeses processals causades.

En l'acte de la vista el Ministeri Fiscal reitera i ratifica el seu escrit de recurs.

RESULTANT QUART. La defensa de l'acusat A. B. B. s'oposa al recurs formulat pel Ministeri Fiscal perquè considera que l'article 268.1 del Codi penal castiga una mateixa conducta, que no pot ser constitutiva de dos delictes pel fet de donar positiu al consum de l'alcohol i de les drogues, fet que podria tenir incidència en la pena però no en la qualificació jurídica. Aquesta Defensa coincideix amb el Tribunal de Batlles en que la conducció sota l'efecte de les drogues o de l'alcohol és una única acció típica, dons el bé jurídic protegit és el mateix, la seguretat del trànsit, i que apreciar dos delictes distints suposaria una vulneració del principi de *non bis in idem*, doncs una sola conducta seria doblement castigada.

Per tot això, la Defensa de l'acusat sol·licita al Tribunal que desestimi el recurs d'apel·lació i confirmi en tots els seus extrems la sentència recorreguda.

En l'acte de la vista la Defensa de l'acusat ratificà el seu escrit de contesta al recurs, interessant la íntegra desestimació del recurs i la confirmació de la sentència recorreguda, reiterant que es tracta d'una mateixa conducta que no pot ser constitutiva de dos delictes, que pot tenir incidència en la imposició de la pena, però és una única acció típica, altrament es vulneraria el principi de *non bis in idem*, i cità la sentència d'aquest Tribunal dictada a la causa TC-056-1/2006.

S'ACCEPTEN ELS FETS PROVATS I ELS FONAMENTS DE DRET DE LA RESOLUCIÓ APEL·LADA.

CONSIDERANT PRIMER. El Ministeri Fiscal impugna la sentència del Tribunal de Batlles en base a un sol motiu, implícitament referit a infracció de llei, per haver fet el Tribunal de Batlles una incorrecta interpretació i aplicació de l'article 268.1 del Codi penal en apreciar un sol delictes menor de conducció de vehicle automòbil sota l'efecte de drogues i amb un grau d'alcoholèmia superior a 0'8 g/l de sang.

El Ministeri Fiscal va formular acusació contra l'acusat per dos delictes menors de l'article 268.1 del Codi Penal, un de conducció de vehicle automòbil sota la influència de begudes alcohòliques, amb un grau d'alcoholèmia superior a 0'8 grams d'alcohol per litre de sang, i l'altre de conducció de vehicle automòbil en un estat del qual es derivi un perill concret per a la vida i la salut de les persones a causa del consum de drogues, doncs considera que l'article 268.1 comprèn aquestes dues accions ben diferenciades, per la qual cosa considera que el Tribunal de Batlles hauria d'haver condemnat a l'acusat per dos

delictes menors i que, en tot cas, la pena imposada a l'acusat no és proporcionada als fets, per quan es correspon a la que, segons la jurisprudència, s'imposa als que són condemnats per un delicte menor de conducció de vehicle automòbil amb un grau d'alcoholèmia superior a 0.8 grams d'alcohol per litre de sang, el que suposa que no queda sancionada l'altra acció típica, conduir un vehicle automòbil en un estat del que se'n pugui derivar un perill concret a causa del consum de drogues. Sembla que la tesis que manté el Ministeri Fiscal és la del concurs real d'infraccions, ambdues de l'article 268.1 del Codi penal.

CONSIDERANT SEGON. Els fets declarats provats a la sentència apel·lada són que l'acusat A. B. B. conduïa el vehicle automòbil havent consumit una ratlla de cocaïna i dos combinats d'alcohol, donant resultat positiu a la cocaïna i a metamfetamines, i un grau d'alcoholèmia de 1,51 grams d'alcohol per litre de sang.

L'article 268.1 del Codi Penal castiga qui condueixi un vehicle automòbil en un estat del qual es derivi un perill concret per a la vida o la salut de les persones a causa del consum de drogues o substàncies d'efectes anàlegs, o amb un grau d'alcoholèmia superior a 0'8 g/l de sang, article que ha estat interpretat i aplicat pel Tribunal de Batlles en el sentit de considerar que els fets integren una sola acció típica, la conducció sota l'efecte de les drogues o l'alcohol, no podent-se apreciar dos delictes diferents de l'article 268.1 del Codi Penal, ço que vulneraria el principi general del dret de *non bis in idem*.

Tenint en compte el bé jurídic protegit pel delicte tipificat a l'article 268.1 del Codi penal, que és la seguretat del trànsit, el precepte castiga una sola acció i contempla un sol delicte, quin fet punible és conduir un vehicle automòbil *en un estat del qual es derivi un perill concret per a la vida o la salut de les persones*, sigui a causa del consum de drogues o de substàncies d'efectes anàlegs, com ho és l'alcohol. Per tant, s'ha de provar que la

conducció s'exerceix en un estat o condicions que no permeten al conductor tenir el ple control del vehicle, a causa de la ingesta de drogues o d'alcohol, de manera que la conducció esdevé un perill concret per a la vida o salut de les persones, és a dir, dels altres usuaris de la via pública.

L'incís *o amb un grau d'alcoholèmia superior a 0'8 g/l de sang*, té la virtualitat d'una presumpció *iuris et de iure* de que el conductor es troba en un estat que genera un perill concret per a la vida o la salut dels demès usuaris de la via pública, doncs el legislador ha establert que el grau d'alcoholèmia per damunt del 0'8 grams d'alcohol per litre de sang necessàriament determina que té pertorbades les facultats psicofísiques per a la conducció d'un vehicle automòbil.

A la sentència citada pel la Defensa de l'acusat (Tribunal de Corts, 29 de setembre del 2006, causa núm. TC-056-1/06) l'acusat conduïa un turisme havent consumit varies begudes alcohòliques i igualment producte estupefaent haixix, i el Tribunal aprecià un sol delictes menor de conducció de vehicle automòbil en un estat del qual es pugui derivar un perill per el trànsit a causa del consum de begudes alcohòliques i de productes estupefaents, tipificat a l'article 268.1 del Codi Penal.

No ens trobem, doncs, en un supòsit de concurs real de dues infraccions tipificades a l'article 268.1 del Codi penal, tesi del Ministeri Fiscal, ni en un supòsit de concurs ideal d'infraccions.

Ara bé, el que els fets s'integrin en una sola infracció criminal no exclou que la conducció havent consumit drogues i alcohol en quantitat que determina un grau d'alcoholèmia superior a 0,8 grams d'alcohol per litre de sang, mereixi un major retret perquè el consum d'ambdues substàncies implica un plus de perillositat en la conducció.

Així, la solució ha de situar-se, no en l'àmbit de la qualificació jurídica dels fets, sinó en l'àmbit de la pena i, més concretament,

en l'exercici de la facultat que confereix al Tribunal l'article 56 del Codi penal.

Coincidim amb el Ministeri Fiscal que la pena que ha estat imposada pel Tribunal de Batlles no és proporcionada a la gravetat dels fets, per la qual cosa procedeix l'estimació parcial del recurs d'apel·lació interposat pel Ministeri Fiscal i la revocació parcial de la sentència dictada pel Tribunal de Batlles en el sentit d'imposar a l'acusat A. B. B., com autor responsable penalment d'un delictes menor de conducció de vehicle automòbil sota l'efecte de drogues i amb un grau d'alcoholèmia superior a 0'8 grams d'alcohol per litre de sang, la pena d'UN (1) MES I QUINZE (15) DIES D'ARREST NOCTURN CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i UN ANY (1) I SIS (6) MESOS DE PRIVACIÓ DEL PERMÍS DE CONDUIR, mantenint la resta de pronunciaments de la sentència apel·lada.

CONSIDERANT TERCER. Les despeses del recurs s'han de declarar d'ofici.

VIST les disposicions legals aplicables al present cas, el Tribunal de Corts,

F A L L E M :

ESTIMEM PARCIALMENT el recurs d'apel·lació interposat pel Ministeri Fiscal contra la sentència de data dos de juliol del dos mil quinze dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles, en la causa Delictes menor 1900004/2014, i **REVOQUEM PARCIALMENT** dita sentència, en el sentit de d'imposar a l'acusat A. B. B., com autor responsable penalment d'un delictes menor de conducció de vehicle automòbil sota l'efecte de drogues i amb un grau d'alcoholèmia

superior a 0'8 grams d'alcohol per litre de sang, la pena d'UN (1) MES I QUINZE (15) DIES D'ARREST NOCTURN CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i UN ANY (1) I SIS (6) MESOS DE PRIVACIÓ DEL PERMÍS DE CONDUIR, mantenint la resta de pronunciaments de la sentència apel·lada.

Declarem d'ofici les despeses processals del recurs.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.